

Paraíso de los negros

Paraíso de los negros és una coreografia flamenca que pren com a saba pròpia la tensió entre els principis de llibertat i autoritat que travessen Poeta en Nueva York de Federico García Lorca, l'essència dels contraris que destil·la l'obra homònima de Carl Van Vechten, la filosofia tel·lúrica de la negritud de Leopold Sedar Senghor i la reivindicació del desig negre de Nina Simone. La negritud és aquí un eco semànticament còmplice on ressonen els mateixos i eterns conflictes que tenen la Humanitat segrestada per la seva naturalesa asimètrica.

María Pagés